

N:o 102.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1905, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om anslag för utredning rörande äganderätten till båtsmans- och soldattorpen.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottets förberedande behandling remitterad motion (n:o 117) har herr *E. Nilsson* i Kattleberg hemställt, att Riksdagen måtte ställa till Kungl. Maj:ts förfogande ett förslagsanslag å 10,000 kronor till bestridande — helt eller delvis — af kostnaderna för utredning rörande äganderätten till båtsmans- och soldattorpen, att utgå enligt de bestämmelser och villkor, som Riksdagen behagade att själf närmare bestämma.

I afseende å de af motionären till stöd för framställningen anförda skäl får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom af motionären erinrats, har i en af honom vid 1901 års riksdag väckt motion föreslagits, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, huruvida båtsmans- och soldattorpen ursprungligen varit förlagda å kronoallmänning och om intressenterna i båtsmans- och soldatrote gemensamt ägde det till sådan rote hörande torpet eller icke. Motionen blef af Riksdagen afslagen, sedan densamma af Andra Kammarens tillfälliga utskott n:o 4 afstyrkts, hufvudsakligen af skäl att utredningen i fråga icke kunde verkställas annat än förmedelst synnerligen omfattande och specialiserade undersökningar rö-

rande hvarje särskildt torp; att det vore sannolikt, att det gagn, som af utredningen vore att förvänta, icke skulle visa sig motsvara de för utredningens verkställande gjorda uppoffringar i tid, penningar och arbete; samt att en verkställd utredning icke kunde påräknas komma att förebygga alla rättegångar af här afsedda slag. I sitt nu förevarande förslag har motionären, under uttalande att om det möjligen ej befundes lämpligt, att Kungl. Maj:t helt och hållet toge befattning med utredningen rörande äganderätten till torpen, utan detta öfverlättes till de respektive rotehållarne, så syntes det dock rättvist, att staten åtminstone genom lämpliga bidrag underlättade rotehållarnes arbete och utlägg för att få dessa rätts- och tvistefrågor klara, hemställt om ställande af ett visst belopp till Kungl. Maj:ts förfogande för understödjande af de utredningar af ifrågavarande slag, som af enskilda roteintressenter verkställdes.

Den af 1901 års riksdag uttalade mening om olämpligheten af att åtgärder från statsmakternas sida vidtagas för utredande af möjligen förefintliga tvistiga frågor rörande förevarande äganderättsförhållanden anser sig utskottet böra vidhålla och får alltså hemställa,

att herr Nilssons ifrågavarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 2 maj 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.